

Tid paa en særdeles nyttig Maade til at forklare Menigmand disse fremmede Ord; han vil vistnok ikke forhindre os i at bruge dem, da hans eget Arbejde jo derved tildeels vilde blive overflødig. Dette var imidlertid kun et Incidentspunkt, som ikke kommer den Sag noget slynderlig ved, der foreligger (Hør!), men da det engang er bragt frem af den ærede Rigsdagsmand, kommer det i alt Fald fuldt saameget Sagen ved som Kong Carl den Førstes Hoved.

Det, som igaar fremkom imod den Afskuelse, jeg har tilladt mig at udtale med Hensyn til Grundlovene § 52 og hvad dertil slutter sig, indskrænker sig væsentligt til, hvad der er anført af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) gjorde med Hensyn til eet Punkt, jeg havde berørt, en overordentlig skarpsindig og rigtig Bemærkning; det var angaaende den rette Fortolkning af Grundlovens §§ 16 og 17, nemlig at naar der her er Tale om „Lov“, er det ikke blot en Garanti, som derved er søgt for de Paagjældende, men væsentligt en Garanti, der er søgt for Rigsdagen selv, for at hverken Civilisten eller Apanagerne skulle kunne fastsættes ved en eenfibig kongelig Act. Dette er en fuldkommen berettiget Tanke, naar det ærede Mælem blot ikke vil lægge den hele Vægt alene derpaa, men ogsaa see, at Sagen tillige har en anden Side, og at den af mig fremhævede ialtsald staaer ligeberettiget med den, hvorpaa han gjorde opmærksom. Den ærede Rigsdagsmand knyttede dertil forfættelige andre Bemærkninger, der mindre berørte det egentlige Spørgsmaal, end vare et Udtryk for hans overordenlige Velwillie for mig. Jeg skal kun dertil sige, at det overraskede mig noget at høre den ærede Rigsdagsmand bruge denne Tone, efterat jeg for kort Tid siden havde seet ham fremstille sig som saa særdeles fredsommelig, og hævde for sig selv en besteden reent defensiv — om Forlæbelse — Forsvarsstilling, der ikke gik ud paa at gjøre Angreb paa Andre, men kun paa at værges sig selv. Det var en heel ny Skikkelse, hvori den ærede Rigsdagsmand

saalebes fremtraadte, og den tiltalte mig særdeles ved sin Nyhed; det gjør mig derfor ondt at see ham saa hurtigt atter forlade den, men jeg skal ikke følge ham. — Hvad derimod den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) udtalte, skal jeg villig indrømme, indeholdt i mange Punkter en Besvarelse af, hvad jeg igaar havde ytret, jeg siger ikke en Gjendrivelse, men Betragtninger, der havde deres meget gode Vægt og ganske vist kunne anføres som Argumenter mod, hvad jeg har fremsat. Een stor Ting har jeg opnaaet hos den ærede Rigsdagsmand, det nemlig, at den Dag, jeg havde givet hele denne Udvikling af Finantslovens Betydning, blev den ærede Rigsdagsmand paa eengang særdeles mild og fredelig stemt med Hensyn til Finantsloven og indrømmede mig i det Væsentlige, hvad jeg havde sagt, han kom mig et langt Stykke imøde fra sin Side, idet han indrømmede mig i det Væsentlige det praktiske Resultat, hvortil jeg var kommen. Denne Omvendelse varede rigtignok kun meget kort; idager den ærede Rigsdagsmand atter vendt tilbage til netop den samme Paastand, som jeg anfaaer det for nødvendigt at bekæmpe, idet han igjen idag har hævdet den fulde Berettigelse for Finantsloven til paa ethvert Punkt at sætte sig ud over, hvad der bestaaer i Kraft af de enkelte gjældende Lov. Det undrede mig egenlig ikke; den ærede Rigsdagsmand er — han tillade mig at bruge dette Billede — ligesom en Bistelsædersbold, jo haardere man driver den mod Gulvet, desto høiere springer den op igjen. Jeg troer imidlertid ikke, at den ærede Rigsdagsmand vilde være kommen til at see Sagen saalebes igjen idag, dersom ikke det nye Spørgsmaal om Stutteriet havde reist sig, et Spørgsmaal, der hurtigt og uventet har faaet Charakter af en alvorlig Conflict.

Rettelser.

Nr. 208, Sp. 3320, Lin. 14 f. o.: „der Bedste“ læs: „de Bedste“